

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

April 2005 / Adar II - Nissan 5765

výdané organizáciou Chebra

PESAH - PASCHA

OBSAH

Slovo na úvod	strana 3
Mesačné správy z Izraela	strana 4
Múr modlitieb	strana 9
Rozhovor s osadnicí	strana 13
Příbeh o Ozeášově lásce	strana 15
Židovský sviatok - Pesah - Pascha	strana 19
Omer - 49 dní	strana 25
Publikácie, audio, video	strana 27
Konferencia 2005	strana 30

CHEVRA

Poslanie:

Potešujte, potešujte môj ľud... (Iz. 40:1)

Vízia:

"Budovanie mostov medzi kresťanmi a židmi"

"...on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr." (Ef. 2:14)

"...tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného človeka činiac pokoj". (Ef. 2:15)

"...skrze neho máme prístup oboje v jednom Duchu k Otcovi". (Ef. 2:18)

Chevra je hebrejský výraz pre spoločenstvo, skupinu priateľov.

Úlohou a zároveň cieľom občianskeho združenia Chevra na Slovensku a v Českej republike je šíriť Božie slovo pre cirkev dnešných dní. Slovo je zamerané na poznanie Božích zámerov pre cirkev a Izrael a vyučovanie o židovských koreňoch kresťanskej viery. Dôraz v tejto oblasti dávame na osobné stretnutia so skupinami ľudí (cirkevi, organizácie, modlitebné tímy, a pod.), ktorí majú túžbu po poznaní a vzdelávaní. Je samozrejmé, že nie je možné oddeliť teoretické znalosti a vedomosti o Bohu od praktickej aplikácie počnúc modlitbami až po vycestovanie na misijnú cestu do Ukrajiny, Moldavska alebo inej krajiny bývalého Sovietskeho zväzu, kde doteraz žije v diaspóre mnoho židov.

SLOVO NA ÚVOD

Milí priatelia Izraela,

na úvod si spolu prečítajme (a zároveň modlime) židovskú modlitbu „Kadiš trúchliaceho“. Verím, že vás, ktorí ju ešte nepoznáte povzbudí a vás, ktorí ju poznáte poteší.

Zvelebené a posvätené buď Jeho Veľké Meno vo svete, ktorý stvoril podľa svojej vôle.
Kiež by ustanovil svoje kráľovstvo za tvojho života a pred koncom tvojich dní
a za dni života celého domu Izraelovho, rýchlo a čoskoro.

“AMEN”

Nech je požehnané Jeho Veľké Meno naveky, požehnané, chválené,
oslávené, vyvýšené a vzývané a uctievané a obávané a zvelebené
nech je Meno Svätého, buď požehnaný nad všetky požehnania oveľa prevyšujúc
všetky chválospevy a žalmy a potešenie, ktoré môže svet vysloviť.

“AMEN”

Nech príde dokonalý a hojný pokoj z Neba a život pre nás a pre celý Izrael.

“AMEN”

Ten, ktorý činí pokoj v nebeských príbytkoch,
Ten spôsobí pokoj aj nad nami a nad celým Izraelom.

“AMEN”

Nech sú tieto slová hlboko zapísané vo vašich srdciach a nech Jeho meno sprevádza vaše myšlienky. Ďakujeme vám všetkým, ktorí nás podporujete, ďakujeme vám za vaše príspevky, za vaše modlitby, listy.

Šalom
Jozef Janits
tím Chevra

„...pravdivá bola reč, ktorú som počula vo svojej krajine...“ (1 Král.10:6)

ODVÁŽNY KRÁĽ

„A Hospodin dal Šalamúnovi múdrosť, ako mu zasľúbil. Medzi Chirámom a Šalamúnom bol pokoj; navzájom uzavreli zmluvu.“ (1. Kráľov 5:26).

Kráľ Husain, nasledujúc ideologické kroky svojho otca, jordánskeho kráľa Abdulaha, sa nikdy nevnímal ako nepriateľ Izraela. Jeho vzťah k Izraelu nebol vždy taký vreľý, ako by sa očakávalo, ale celkovo si udržal priateľskú tvár voči svojim židovským susedom. Teraz by sa zdalo, že sa ku Izraelu správa ešte vrúcnejšie. Nedávno vo Washingtone Abdulah varoval, že Sýria a Hizbulah povzbudzujú palestínskych aktivistov k vykonaniu teroristických útokov proti Izraelu, aby tak odvrátili pozornosť od situácie v Libanone a Sýrii.

Keď hovoril k predstaviteľom vedúcich židovských organizácií, Abdulah taktiež povedal, že Irán, Sýria a Hizbulah sú najväčšou hrozbou pre stabilitu Blízkeho Východu. Zdôraznil, že povedal premiérovi Šaronovi, že v prípade teroristického útoku, by Šaron mal opatrne skontrolovať, kto za ním stál, aby sa tak vyhol odplate z izraelskej strany voči nesprávnemu cieľu. Najpravdepodobnejšie je, že vyšetrovanie by dokázalo, že za to bol zodpovedný Hizbulah.

Abdulah očividne zahájil stretnutie so slovami, ktoré vyjadrujú jeho obavy o úsilia zo strany Sýrie a Hizbulahu zničiť mierový proces pomocou teroristických útokov proti Izraelu. Niektoré zdroje, ktoré navštívili toto stretnutie povedali, že boli prekvapení nad dôrazom Abdulahových poznámok o Sýrii, zvlášť preto, že na svojej skoršej návšteve vo Washingtone vyjadroval uznanie sýrskemu prezidentovi Bašarovi Asadovi (*Haaretz*, 23. marec).

Abdulah povedal, že Jordán uspel v zmanení niekoľkých pokusov teroristov infiltrovať sa do Izraela, aby tak mohli uskutočňovať útoky. Povedal, že vzťahy medzi Jordánom a Izraelom sú dobré, a že sa chce snažiť o urýchlenie zjednocovacích projektov medzi týmito dvoma krajinami.

Kráľ taktiež hovoril o novej jordánskej iniciatíve bojovať proti antisemitizmu v arabských krajinách. Poslal odkaz moslimským štátom, v ktorej ich nabádal, aby bojovali proti antisemitizmu. Rovnako povedal, že Jordán zamýšľa konať v spojení so židovskými a kresťanskými organizáciami v USA, aby pomohol zastaviť príval protizidovských cítení. Povedal, že si myslí, že „náboženská zložka“ bolo časťou problému a že ustanovoval svojho bratranca, princa Gaziho, aby viedol tím, ktorý bude zlepšovať medzináboženský dialóg.

Stretnutie, na ktorom kráľ Abdulah hovoril, navštívili predstavitelia mnohých amerických židovských skupín, vrátane Konferencie predsedov hlavných amerických židovských organizácií (angl.:

Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations), B'nai B'rith, Amerického židovského kongresu a niekoľkých ďalších.

Celé toto je odvážny a smelý prejav, ktorý prichádza od kráľa Abdulaha a tých, ktorí mu želajú všetko dobré v jeho úsilíach postaviť sa proti antisemitizmu a byť prívetivejší k Izraelu, by sa mali úprimne modliť za jeho bezpečnosť.

PALESTÍNSKI TERORISTI SA CHYSTAJÚ NA ZÁŤAH

Napriek tomu, že v marcových týždňoch sa udialo menej teroristických útokov, všetko určite neutíchlo na palestínskom fronte. Dokonca, aj keď sa palestínsky predsedajúci úradník Abas naznačuje útek z Palestíny a vyjednáva s Izraelom, skutočná mocnosť v Palestíne, čiže teroristické skupiny, sa chystajú na totálnu vojnu s Izraelom. Na rozdiel od toho, čo sa niektorým zdá, Mahmud Abas neuteká z palestínskeho územia. Teroristické skupiny sú v procese budovania svojej moci a „dosiahli bodu, kde je Abas ich zajatcom.“ (*Debkafile*, 16.marec).

Boli to extrémisti, vodcovia 13 palestínskych teroristických skupín, ktorí určovali podmienky na prímerie za okrúhlym stolom na konferencii v Kaire 15. marca. Toto, samozrejme, nebolo skutočné prímerie, ale len dočasná „hudna“ – druh prímeria, ktoré umožňuje teroristom vybudovať svoju infraštruktúru. Avšak, Izrael sa týmto trošku pohral a dosiahol dohody s palestínskym ministrom vnútorných vecí, Naserom Jusafom, aby odovzdal Jericho a potom Tulkarm a Kalkilju pod kontrolu palestínskej bezpečnosti. Samozrejme, toto nebolo skutočné odovzdanie, keďže izraelské jednotky nie sú v týchto mestách, ale zostávajú viac menej na ich predmestiach, pokiaľ, samozrejme, sa nevyskytne nejaký problém.

Toto „odovzdanie“ však dáva teroristickým skupinám voľnú ruku na to, aby si nazhromaždili arzenál na budúci násilný útok a konečné „nariadenie na ovládanie Palestíny.“ (*Debkafile*, 16. marec). Tieto mestá nemajú žiadnu poriadnu palestínsku reťaz príkazov, aby sa pohli dopredu a prevzali kontrolu nad rôznymi skupinami a gangmi. Feudálny systém bude preto panovať v týchto oblastiach (čo už sa do určitej miery deje.)

Podľa *Debky*, rebelské teroristické skupiny vyzývajú Abasa, aby sa zaradil do jednej z dvoch kategórií: (1) Hamas, Brigáda mučeníkov Al-Aksa, Islamický džihád, Ľudový front a Ľudové komisie v Pásme Gazy a (2) odpadlíci zo skupín Tanzim, Hamas, Brigáda mučeníkov Al-Aksa, Islamický džihád, Ľudový front a Hizbulah na Západnom brehu.

Je zaznamenané, že sever Západného brehu sa stal zdanlivou pevnosťou, ktorá zahŕňa Nablus, Jenin, Tulkarm a Kalkilju, rovnako ako časti Ramalahu a Jericha. Prívrženci Abasa ako Mohamed Dahlan a Naser Jusaf, nevchádzajú do rebelskej krajiny – dokonca aj s ich bežnými ochrankármí – pretože sa boja, že ich z mesta vyženú alebo, že ich dokonca zrania či zabijú.

Abasova neochota a neschopnosť potlačiť rebéliu medzi svojim ľudom uviedla západ Západného brehu a Pásmo Gazy do dvoch konfliktných foriem vlády – pod Palestínsku autoritu a ozbrojených vodcov teroristov. Zdroje uvádzajú, že formálne vyjednávanie medzi izraelskými ministrami a protivníkmi zo strany Palestíny, majú len malý praktický význam. Palestínske sily na zemi „zničia

akékoľvek vnímania, ktoré vidia ako spejúce do vylepšenia vzťahov.“ (*Debkafile*, 16. marec).

Ťažko povedať, čo je väčší problém: Abasova neochota potlačiť násilie alebo jeho neschopnosť urobiť tak. Krátko po tom, ako Mofaz-Jusafova dohoda o Jerichu bola podpísaná, Abas zhodil do Kaira „bombu“: prepustil z väzenia zabijakov izraelského ministra turizmu Rehavama Zévihoa taktiež Arafatovho pokladníka, ktorý zosnoval financovanie pašeráckej lode Karin-A, ktorá pašovala zbrane. Keď sa Izrael vyhrážal tým, že znovu zatkne týchto mužov, ak budú prepustení a taktiež naznačil odvolanie odovzdanie Jericha, Abasovi pobočníci vyhlásili, že ho „nepochopili“ a „zmylili sa.“ Je pravdepodobnejšie, že ani jedno ani druhé nespravil a ešte stále môže trvať na tom, že týchto teroristov prepustí v budúcnosti. (*Debkafile*, 16. marec).

IRÁN VLASTNÍ STRELY S PLOCHOU DRÁHOU LETU

V piatok, 18. marca, ukrajinský generálny žalobca Svjatoslav Piksun vytvoril niečo ako medzinárodný zmätok, keď sa časopisu *Financial Times* priznal, že 18 striel s plochou dráhou letu, vyrobených v Rusku, (riadené strely v krátkymi krídlami), známe ako Kh-55, boli exportované. Dvanásť do Iránu a šesť do Číny v roku 2001. Tento ukrajinský predstaviteľ nedokázal vysvetliť, ako sa táto „trhlina“ v technológii z nukleárneho arzenálu bývalého Sovietskeho zväzu objavila, ale povedal, že rakety boli predané bez nukleárných hlavíc.

Hovorí sa, že Kh-55 má dolet 3 000 km a je schopná uniesť 200 kilotón nukleárných lavíc. Ak by sa naložila na lietadlo, napr. Su-24, ktoré Irán v súčasnosti vlastní, mohla by táto raketa zasiahnuť Japonsko, celé Rusko a Izrael. Toto opatrenie „zvyšuje obavy“ ohľadom programu iránskych nukleárných zbraní. (*Debkafile*, 20. marec). Americké veľvyslanectvo v Kyjeve vraj „podrobne monitoruje“ vyšetrovanie a požaduje, aby sa zistenia zverejnili úplne. Japonsko túto požiadavku taktiež podporilo.

Tento predaj dvanástich striel s plochou dráhou letu stavia do strategického pomeru Irán a Izrael na úplne novú úroveň. Chápanie tohto pisateľa je, že len ďalšie dva národy, Spojené štáty americké a Rusko majú takýto druh strely. Používa sa na zničenie „známych, relatívne stálych cieľov,“ ako napríklad izraelský nukleárny reaktor v Dimone a miesta s veľkou populáciou. Vlastnenie tejto strely spôsobuje, že iránske Šahab-3 alebo projektované Šahab-4 sú viac menej nepodstatné. Považuje sa za pravdu, že Teherán mohol zverejniť strely nižšej kvality iba ako „rozptýlenie“ na odčúpanie pozornosti od získania striel s plochou dráhou letu.

Rozpad Sovietskeho zväzu spôsobil, že v Ukrajine zostalo asi 1000 rakiet. Polovicu z nich mali vráti späť do Ruska v priebehu deväťdesiatich rokov a zvyšok mal byť zničený pod dohľadom amerického odzbrojovacieho programu. 18 z nich, ktoré predali Iránu a Číne, sa akosi prešmyklo cez škáry. (*Debkafile*, 20. marec).

POLITIKA NEANGAŽOVANOSTI A OBYVATELIA

Plány neangažovanosti pokračujú, keďže premiér Šaron si prebija cestu cez všetku opozíciu, aby pripravil cestu pre evakuáciu obyvateľov Pásma Gazy. Jednou z prekážok neangažovanosti bol

štátny rozpočet na rok 2005, ktorý sa iba teraz mal odsúhlasiť Komisiou pre financie aj plenárnym zasadnutím Knesetu. Skoro ráno 23. marca Komisia pre financie odsúhlasila rozpočet s rozdielom 10 k 9. Musel ešte prejsť plenárnym zasadnutím Knesetu, aby sa stal zákonným. Ak by ho neodsúhlasili do 31. marca, vláda padne a museli by sa usporiadať nové voľby. Kneset je taktiež rozhodnutý voliť v referendu, čoho sa chce Šaron vyhnúť. Niektorí ale hovoria, že teraz by sa to mohlo schváliť.

Zatiaľ obyvatelia, z ktorých veľa hovorí, že budú odolávať evakuácii, odovzdali túto záležitosť Pánovi. 17. marca desiatky tisícok izraelských Židov (*Jerusalem Newswire – JNW*, jeruzalemský spravodaj) zhromaždili v južnej Gaze, aby sa modlili za to, aby Boh zmaril Šaronov plán neangažovanosti a postavil sa za ich biblické právo obývať krajinu. Ďalšie modlitebné stretnutia boli v Cefate, Merone, Golandských výšiniach a v Ejlate. Jeden rabín, keď čítal z knihy Žalmov, bol úplne zlomený a niekoľko minút plakal. Takýto je pocit obyvateľov, ktorí majú so svojou krajinou väzby, pretože tam tak dlho bývali.

JNW uvádza, že tieto modlitebné stretnutia boli súčasťou dedinských hnutí na podporu židovských práv na osídlenie všetkej krajiny, ktorú im zaslúbil Boh pred nejakými 4 000 rokmi. Modlitebné stretnutia sú samozrejme v poriadku, ale niektoré iné akcie sú nejasnejšie. 13. februára sa okolo 30 000 Izraelčanov zhromaždilo v južnej Gaze aby krátko preukázali ochotu mnohých Izraelčanov cestovať do Gazy, aby zabránili evakuácii. Niektorí hovorili, že v deň, keď Šaron nariadi svojim silám, aby zasiahli, príde ďalších 60 000 Izraelčanov. Na rozličných miestach boli masové demonštrácie, pri ktorých požadovali, aby vláda dovolila, nech sa ľudia sami rozhodnú, či chcú predať svoje dedičstvo za „zvýšenú bezpečnosť.“

Lavicová organizácia *Pokoj hneď teraz*, ktorá silno zapiera židovské právo na obývanie biblického srdca hospodárstva, sa nedávno snažila odporovať hnutiam, ktoré podporujú obyvateľov s ich vlastným zhromaždením v Tel Avive 19. marca. Ukázalo sa ich iba okolo 10 000. Nezastrašení lavicoví organizátori len povedali, že táto „tichá väčšina,“ ktorá podporuje evakuáciu, si vybrala zostať doma, „v bezpečí z toho, že veria, že Šaronov plán neangažovania sa uskutoční.“ (*JNW*, 21.marec).

Ariel Šaron zjavne celú opozíciu evakuácie označil ako „poburovateľov“ a tu vyvstáva otázka, či sa sloboda prejavu v Izraeli potlačuje. Ak sa má vec takto, tak potom sa môže stratiť viac než len krajina v tomto rozruchu, ktorý obkolesuje úsilie o uvoľnenie priestoru od Pásma Gazy až po Západný breh.

Aby sme pridali železko do ohňa, zdá sa, že izraelský minister spravodlivosti drastickými krokmi zasahuje proti neposlušným obyvateľom. „Židovskí obyvatelia a ich podporovatelia, ktorí blokujú dopravu na izraelských diaľniciach ako prejav protestu proti plánu neangažovanosti by mali byť uvrhnutí do väzenia na 20 rokov.“ (*JNW*, 22. marec). Podľa tejto správy, minister spravodlivosti Menachem Mazuz povedal, že „blokovanie opravy“ je násilný útok, ktorý vôbec nie je prepojený so slobodou prejavu. Jeho komentáre boli výsledkom incidentu, v ktorom približne 100 pravicových demonštrantov zablokovalo dopravu blízko Tel Avivu pred niekoľkými týždňami, aby protestovali proti Šaronovmu plánu násilne evakuovať obyvateľov.

POTREBUJEME VIAC DAŽĎU

V dobe písania tohto článku sa v Izraeli veľmi oteplilo a zažívame predčasnú jar, pričom horčičné zrnká a vľčí mak už obodkovali polia a prázdne pláne.

Napriek tomu, že Kineret bol už v minulých rokoch v horšom stave, tento rok ešte nenapršalo dostatočné množstvo dažďa a jazero je stále asi meter pod svojou optimálnou výškou. I keď modlitby za dážď prebiehajú od marca, začína to vyzerať tak, že väčšina dažďa už spadla. Izrael to cez leto prežije, ale ešte jeden takýto rok a opäť sa možno bude musieť o vodu bojovať. Zdá sa, že nakoniec budú potrebovať továreň na odsolovanie vody.

„Takto Józua obsadil celú krajinu tak, ako Hospodin povedal Mojžišovi, a Józua dal do dedičstva Izraelu...” (Józua 11:23).

*V Mesiášovi,
Lonnie C. Mings*

MÚR MODLITEB

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy teda, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Apríl 2005/ Adar II - Nissan 5765

POČÚVAJTE!

„...lebo ja som s tebou, - znie výrok Hospodinov – aby som ťa zachránil. Lebo urobím koniec všetkým národom, medzi ktoré som vás rozptýlil. S tebou však neurobím koniec, lež potrescem ťa v medziach práva; no, bez trestu ťa nechať nemôžem.“ (Jer. 30:11)

PURIM 2005

„Márnosť, nad márnosťou, všetko je márnosť“ (absurdita, zbytočnosť, nezmysel) (Kaz. 1:2)

Oslavy zázračnej záchranu židovského národa od úkladov Hámána, ktorý ich chcel vyhubiť za kráľovania perzského kráľa Ahasvéra, sa od biblického príbehu odkláňajú. Deti a mládež sa väčšinou obliekajú do kostýmov, ktoré majú ďaleko od historickej reality knihy Ester. Náboženská komunita doteraz zachováva pôstny deň a tradíciu hrania príbehu ako melodrámy, pri ktorej nechýba veselosť a písanie.

Tento rok budú niektoré deti, oblečené ako Mesiáš, klusať po Izraeli na bielom somárovi so všetkými znakmi kráľovskej moci. Výrobca kostýmov v Tel Avive, ktorý prišiel s týmto dizajnom, sa chváli, že má kostýmy na všetkých prorokov vrátane Abraháma a Mojžiša. Majiteľ spoločnosti, ktorá tieto kostýmy v Tel Avive vyrába, hovorí, že kostým Mesiáša je „najnovším hitom. Deti si oblečú zadné nohy somára a môžu odklusať“ (*Jerusalem Post*, 13. marec).

Najobľúbenejším kostýmom zo staršej kolekcie je zástupca starostu v Izraeli, ktorý je terčom obľúbenej paródie televíznej šou o jeho prehnaných sponzorstvách. Pred výrobou tohto kostýmu si od neho vypýtali povolenie. Od Pána si povolenie nepýtali.

♦ **Modlite sa**, aby na Izrael padla Božia bázeň, aby mohli byť spasení.

„Bázeň pred Hospodinom je počiatkom poznania; blázni pohrdajú múdrosťou a kázňou.“ (Pr. 1:7)

VYHLÁSENÝ DEŇ NÁRODNÉHO PÔSTU

„Na toho zhlíadnem, kto je pokorný a zronený v duchu, kto sa zachveje pred mojím slovom.“ (Iz. 66:2b)

- ◆ **Požiadajte** Pána, aby nám preskúmal srdcia, nech k Nemu môžeme prísť s čistými rukami a čistým srdcom.

Dvaja z hlavných izraelských rabínov vyhlásili na 17. marca národný pôst (*Arutz Sheva*, 6. marec). Je to prvýkrát v histórii národa, že rabíni náboženského sionizmu vyhlásili deň pôstu a modlitieb. V pôste majú naliehavo prosiť Pána, aby zvrátil rozhodnutie vlády vyhostiť Židov z domovov v Gaze a severnej Samárii.

Rabíni na to vybrali deň, ktorý sa vzťahuje k Mojžišovej smrti.

Bez ohľadu na plán stiahnutia sa, pokorme sa a zjednotme sa spolu so všetkými, ktorí reagujú na túto výzvu a naliehavo **volajme** za Božie spasenie.

„Blízky je Hospodin tým, čo sú skrúseného srdca, a pomáha tým, čo sú ubitého ducha.“ (Ž. 34:19)

„Ó Bože, vykúp Izrael zo všetkých jeho súžení.“ (Ž. 25:22)

HOMOSEXUALITA

Prihovárajte sa za tých, ktorí sú chytení do pasce, nech sú konfrontovaní so zjavením Ježišovho božstva a ľudskosti.

„Ak povieš: Nevedeli sme o tom – Ten, kto skúma srdcia, Ten to pozoruje... a odplatí človeku podľa toho, čo vykonal.“ (Pr. 24:11-12)

Na 18. až 28. augusta je v Jeruzaleme naplánovaný festival World Pride 2005, keď sa do mesta Veľkého Kráľa Ježiša sústreďujú viac ako 100 000 homosexuálov a lesbičiek z celého sveta. Organizátori tejto udalosti z Centra jeruzalemských homosexuálov a lesbičiek sa vyjadrili: „Je to pre Jeruzalem jedinečná príležitosť z hľadiska jeho verejnej prestíže a znamená obrovskú príležitosť pre mesto.“ (*Jerusalem Post*, 18. január)

Evanjelikáli a Židia spájajú sily na zrušenie sprievodu homosexuálov. Celá frakcia Šas v knesete (ultraortodoxná) podpíše petíciu; bude to po prvýkrát, čo táto strana podporí kresťanmi sponzorovanú iniciatívu.

Hoci sa ortodoxný jeruzalemský starosta Uri Lupoliansky otvorene nevyjadril proti zhromaždeniu, nepochybne cíti tlak zo strany ortodoxnej komunity a tých, čo majú zmysel pre morálku. Na minuloročnom sprievode homosexuálov, ktorý bol schválený už predchádzajúcou administratívou, zabránil homosexuálom niesť po trase sprievodu paletu zástav.

Dvaja mladí izraelskí muži si v marci vymenili manželské sľuby v Kanade. Dúfali, že odstránia prekážky manželstvu a otvoria dvere ďalším na uznanie ich zväzkov v Izraeli. Hovorca Ministerstva vnútra však povedal, že izraelský zákon neuznáva manželstvá rovnakého pohlavia, nech sú uzavre-

té kdekoľvek. „Akonáhle ich uznávať bude, tak ich zaregistrujeme,“ povedal. (*Jerusalem Post*, 12. marec)

- ◆ **Modlite sa** za authority, či už náboženské alebo nie, aby stáli na strane spravodlivosti, a aby boli pre ľudí, najmä mladých, príkladom.

Boh vo svojom slove jasne ukazuje, že tí, ktorí konajú sexuálne zvrátenosti a povzbudzujú iných, aby robili podobne, zaslúžia si smrť (Rim. 1:27,32). V liste Júdu 22-23 napriek tomu nachádzame nádej: „**A nad niektorými majte ľútosť robiac rozdiel a iných zachraňte bázňou vytrhujúc ich z ohňa, nenávidiac ešte len aj tej od tela poškvrnenej sukne.**“

HAZARDNÉ HRY

Volajte k Pánovi, aby obnovil Izrael pre Seba ako Svojho služobníka a svetlo pre národy, a aby ho oddelil od tých, ktorí neustále hľadajú vlastné cesty bez ohľadu na to, čo sa deje okolo nich, hovoriac:

„...hovorte nám príjemné a predvídajte nám preludné veci! Odstúpte z cesty, uhnite z chodníka, dajte nám pokoj so Svätým Izraela!“ (Iz. 30:10b-11)

Dôstojníci IBS sa stretli 9. marca pri cestnej zátarase za mestom na Západnom brehu so svojimi palestínskymi partnermi, aby prediskutovali odovzdanie bezpečnosti nad Jerichom (prvé z niekoľkých miest) z IBS na Palestínsku samosprávu. Zdroj z Úradu ministerského predsedu uviedol, že ak budú môcť Palestínčania preukázať, že sú schopní postarať sa o všetky stránky bezpečnosti, bude možné umožniť Izraelčanom vstup do Jericha. Prečo Jericho ako prvé?

Moderné Oasis Casino v Jerichu, palestínsko-rakúska spoločnosť, bolo založené predovšetkým pre Izraelčanov. Od vypuknutia intifády je kasino zavreté, pretože Izraelčania nemali do Jericha prístup. Zdá sa, že 3 000 osôb každú noc bolo jediným zdrojom príjmov pre tento „zábavný ostrov“ v púšti. Kasino zamestnávalo 1 600 ľudí, najmä palestínskych pracovníkov z Hebronu, Nablusu a ďalších miest.

Manažér Hans Holec vysvetľoval: „Ak sa (Izraelčania) nemôžu vrátiť, potom nemáme dôvod znovu otvoriť. Po štyroch rokoch palestínsko-izraelského násillia chceme znovu otvoriť, dať opäť ľuďom prácu a pomôcť im vymaniť sa z chudoby a biedy. Bieda a chudoba plodia extrémne predstavy a opätovné otvorenie kasína by pomohlo.“ Dobrou otázkou je, kto ďalší by mohol byť súčasťou tohto „podniku“? (*Jerusalem Post*, 10. marec)

Zdá sa, že ešte stále sa niektorí nepoučili z príbehu o zlatom teľati.

Moslimom náboženský zákon zakazuje hazardné hry.

- ◆ **Modlite sa** za vylitie Svätého Ducha na Židov ako aj na Palestínčanov, aby boli nielen spasení a zmierení, ale aby sa tieto hráčske podniky v Izraeli zmenili na domy uctievania Pána.

„A keď (Svätý Duch) príde, poučí svet: o hriechu a o spravodlivosti a o súde...“ (Ján. 16:8)

DROGY

„Vy neskúsení, dokiaľ chcete milovať prostotu? Dokiaľ budú posmievači túžiť po posmechu a blázni nenávidieť poznanie? Obráťte sa k môjmu karhaniu! Vylejem na vás svojho ducha, dám vám poznať svoje slová.“ (Pr. 1:22-23)

Izraelský daňový úrad (IDÚ) v spolupráci s políciou zadržal 3. februára údajne doteraz najväčšiu zásielku drog smerujúcu do Izraela – okolo 137 kilogramov čistého kokaínu.

Drogy našli zabalené v nádobe v haifskom prístave pomocou vlastnej špeciálnej pšej jednotky drogovej hliadky colného oddelenia. Podľa všetkého nádoba pochádzala z Južnej Ameriky a bola zaslaná do Izraela cez Európu. Keby sa tento čistý kokaín rozbil, mohol byť na uliciach predaný za stovky miliónov šekelov.

Nedávno zaznamenali úrady úspech pri nájdení drog určených do Izraela na rozličných hraničných prechodoch a prístavoch, a dúfajú, že to bude pokračovať. (*Jerusalem Post*, 3. február)

- ♦ **Ďakujte** Pánovi za spoluprácu týchto úradov pri vyšetrowaní, ktorá im umožnila objaviť tieto drogy predtým, ako by boli distribuované v krajine. Modlite sa, aby naďalej dostávali správne informácie, a aby boli navzájom v jednote.

„Hľa, víchor Hospodínov vyráža s hnevom; povíchrice sa ženie, zvíří sa na hlavu bezbožných. Neodvráti sa páľčivý hnev Hospodínov, pokiaľ nevykoná a nesplní úmysly svojho srdca. V posledných dňoch to pochopíte.“ (Jer. 30:23-24)

Pesach začal v predvečer 23. apríla.

„Radostne jasajte nad Jákobom, plesajte nad popredným národom; hlásajte, oslavujte a vravte: Hospodín zachránil svoj ľud, zvyšok to Izraela.“ (Jer. 31:7)

V Jeruzaleme,

Carolyn Jacobson

ROZHOVOR S OSADNICÍ

Rozhovor s jednou osadnicí v pásnu Gaza, uveřejněný v Israel Heute (Duben 2005)

NAI: Šalom, paní Sabersteinová! Žijete se svým manželem Moše v Neve Dekalim v bloku sídliště Gush Katif. Od kdy zde žijete a jak se Vám daří v těchto dnech, kdy se má vyklízet pásma Gazy?

Rachel Sabersteinová:

V roce 1968 jsme se přestěhovali z USA do Izraele a v Gush Katif jsme od roku 1997. Nastěhovali jsme se sem z přesvědčení a pod záštitou izraelské vlády. Od roku 2000 žijeme pod ustavičným ostřelováním palestinskými teroristy. Navzdory tomu jsme zde vydrželi. A teď nás vyhání izraelská vláda, což se palestinským teroristům nepodařilo.

NAI: Co si myslíte o tom plánu Ariele Šarona na vyklizení osad?

R.S.: Nás se nikdo neptal! Přitom to byl sám Ariel Šaron, který nás ujišťoval, že jsme páteří národa, hrdinové, kteří bojují v předních řadách fronty, Gush Katif a Tel Aviv je prý jedna kategorie. Až jsme v loni v říjnu slyšeli v rozhlase opak: prý jsem pro stát nebezpeční. Osobně jsem otřesená, jak snadné je vyhostit Židy z jejich židovského domova, proti vši víře, že Izrael je vlastní Židů – je vůbec ještě kde na světě pro Židy naděje?

NAI: Myslíte, že by ještě něco mohlo zabránit vystěhování Židů v červnu?

R.S.: My zde den za dnem žijeme se zázraky. Za ty čtyři a půl roků intifády zahynuli tři gastarbeitři, dva vojáci a jeden osadník, a to za stálého krupobití raketami – mohly to být stovky mrtvých. Kdyby nás Hospodin odsud chtěl dostat, měl k tomu hojnost možností. Stále ještě věřím, že Hospodin i z této situace najde východisko.

NAI: Jak budete reagovat na vysídlování? Násilím?

R.S.: Budeme demonstrovat, ale násilí vzejde od policie a od armády. Mají to oficiálně povolené. Zippi Livni dokonce kvůli tomu vydal nové zákony, takže se ulehčí zatýkání demonstrantů a děti mohou být beze všeho odňaty rodičům – to je tedy konec veškeré demokracie.

NAI: Bude Váš dům zdemolovaný, jak se to stalo v roce 1978 v Yamitu na Sinajském poloostrově?

R.S.: Ne. Naše domy budou dány k dispozici vedoucím Hamasu (teroristická organizace) a palestinským předákům jako letní rezidence, kdežto palestinstí uprchlíci jsou drženi jako obětní beránci v uprchlických táborech. Naše synagogy se změní na mešity, naše školy na výcviková střediska pro teroristický dorost a na hřbitovech musíme vykopat kosti svých zemřelých a přenést je jinam, což dle zákonů Halachy znamená nových 7 dní šivy – smut-

ku. Kde to bude a jak se to bude dít, dosud nikdo neví.

NAI: *Myslíte, že pásmo Gazy je součástí Zaslíbené země?*

R.S.: Je to území Bohem přiřčené kmenu Juda. Židé tu vždycky sídlili. Zde se odehrál příběh Samsonův, zde sepsal Israel Najjora zmirot pro šabat, po zničení Druhého chrámu sem přišlo hodně Židů a také sem utíkali Židé 1492 za španělské inkvizice.

NAI: *Víte už, kam pak půjdete?*

R.S.: Ne, to zde neví nikdo. Nemáme nikde žádnou jinou práci, žádné jiné domy, zemědělci mají uzavřené dohody s EU na dodávky produktů na celé roky dopředu, což obnáší miliony Euro. Smlouvy nebudou moci dodržet, což poškodí konec konců i izraelské hospodářství.

Smím ještě něco dodat? Děti z Gush Katif se scházejí jednou týdně s jedním rabínem na velkém trávníku a modlí se žalmy. Když se jich zeptáte, proč to dělají, odpovědí: „Modlíme se k Hospodinu, aby nás pan Šaron nevyháněl z našich domovů.“

Modlete se i Vy za nás, ať jste nebo nejste Židé, aby se něco takového žádnému Židovi nestalo.

NAI: *Srdečný dík za rozhovor, paní Sabersteinová!*

*Z němčiny Ludmila Hallerová
Editoval JJK*

PŘÍBEH O OZEÁŠOVĚ LÁSCE

Nazývají mě prorokem zlomeného srdce, ale byl bych raději, kdyby si mne uchovali v paměti jako proroka lásky a naděje. Jsem Ozeáš, Boží prorok v Izraeli, své vlasti.

Pojďte se mnou do mého domu na předměstí Samaří. Tam pod dubem, vidíte Gomeru, moji ženu. Miluji ji jako svůj vlastní život. I vy se naučíte jí milovat. Vedle ní sedí náš syn Jizreel. Má osmnáct let, je hezký a silný - mladý muž se srdcem pro Boha. U Gomeřiných nohou sedí Rucháma, naše dcera. Všimli jste si, jak se jí lesknou havraní vlasy? Celá maminka! Právě před půl rokem měla šestnáct let. A pak je tu Ami, její patnáctiletý bratr, srdečný a bouřlivý jako bublající potok, který slyšíte v pozadí. Jsme šťastni a žijeme v pokoji. Nebylo tomu ale tak vždycky.....

Téměř před třiceti lety jsem za vlády Jarobeáma II. začal svoji prorockou službu. Byla to léta prosperity. Mezi Asýrií a Egyptem putovaly karavany, odváděly do královské pokladnice tučné daně a prodávaly u nás své zboží. Nechávaly tu však také svoje syny a dcery i svá božstva. Bohové starých Kenaanců a Jezábely zlákaly srdce mého lidu. Oltáře vystavěné pro oběti za hřích se staly semeníškem hříchu.

Kdyby jste procházeli mojí zemí dnes, viděli byste sochy a oltáře ve všech zelených hájích. Můj lid vlastní mnoho ovcí a dobytka. Někteří si myslí, že dárcem jehňat, telat i úrody na polích je Baal, bůh plodnosti. Každé město má svoji výšinu, kde jej uctívají. Také nedaleko odtud existuje jedna - v dnešní době jsou rozsety po celé zemi! Občas v noci slyšíme rytmus kněžské hudby a smích posvátných prostitutek. Před týdnem obětovali jedni manželé, kteří bydlí 3 domy od nás, Baalovi svého novorozeného synka!

Asi se divíte, jak mohl Hospodinův lid tak klesnout. Ubírá se nesvatými cestami, protože se od Boha odvrátili kněží! Hříchy národa je neznepokojují, ba naopak, našli v nich zalíbení. Platí stará pravdy: **"Jací jsou kněží - takový je národ!"** Kněží jsou zkaženi, a proto je demoralizovaný i lid. Hospodin jistě bude soudit! Moji krásnou zemi dělí již jen několik málo let od zkázy pod okovanými botami asyrských válečníků.

Ano, před třiceti lety mne Bůh povolal za proroka v Izraeli. Můj otec Beer mne spolu s matkou od dětství učil ctít Hospodina, jediného pravého Boha Izraele, a nenávidět to telecí božstvo Jarobeáma I. Každý den jsme se modlívali. Neustále jsme toužili vrátit se do chrámu v Jeruzalémě. Každodenně jsme zpívali Davidovy písně a dychtili po příchodu Mesiáše.

Moje služba byla vždycky těžká. Prvních deset let jsem coby horkokrevný mladý muž po dvacítce nesmírně horlil pro Hospodina. Mé proslovy byly plné ohně. Izraelský národ mi nesmírně ležel na srdci. Mrzelo mne, že lidé na mne málo dali a všeobecně mnou pohrdali. Kolem třicítky jsem často trávil mnoho dní na modlitbách a rozjímáním. Cítil jsem samotu a potřeboval jsem společníka. Tehdy na podzim, když již první mrazíky zbarvily listí, jsem šel se svými rodiči navštívit Diblajimovu rodinu. Pro množství práce jsem ji neviděl již několik let. Zrovna se rozvinul živý rozhovor, když tu kolem proběhla Diblajimova dcera Gomeru. Pamatoval jsem si jí jako hezké a poněkud rozmazlené děcko, ale mezitím dospěla v nesmírně krásnou ženu. Tvář v barvě slonoviny lemovala záplava

vlasů černých jako havraní peří. Její půvab mne přímo fascinoval, takže jsem z ní nemohl spustit oči.

Toho dne po návratu domů jsem s otcem hovořil o mnoha věcech. V mysli se mi však stále vznášel obraz izraelské krásky s havraními vlasy. Od té doby jsem s rodiči chodil na návštěvy k Diblajimům mnohem častěji. Gomera mne podivně přitahovala. Jednoho dne mě otec překvapil návrhem: "Ozeáš, co kdyby ses oženil s Gomerou?" Nepochyboval jsem o své lásce k ní, ale něco mne na ní zneklidňovalo. Jako většina dívek milovala drahé šaty, klenoty a líčidla. To vše jsem přijímal jako součást jejího ženství. Zdála se mi však jaksi zkušenější, než odpovídalo jejímu věku.

A přece jsem jí miloval. Byla to vůle mého otce, abych se s ní oženil. Věděl jsem, že moje planoucí láska k Hospodinu ji odvrátí ode všech zlovolných cest. Také Bůh mi potvrdil, že pro mě vybral Gomera.

Ucházel jsem se o ni s prorockým nadšením. Hospodin mne obdařil schopností poeticky se vyjadřovat, a tak jsem Gomera zaplavoval vzletnými láskyplnými slovy.

A ona mi mou lásku oplácela. Netrvalo dlouho a stanuli jsme spolu u hebrejského svatebního oltáře, pod baldachýnem posetým květy, a slíbili Hospodinu i sobě navzájem věrnou lásku. Společně jsme vyslechli Boží ustanovení ohledně manželství i připomínku, že náš svazek je symbolem vztahu mezi Hospodinem a Izraelem.

Uvedl jsem Gomera do svého domu. Četli jsme spolu Šalomounovu Píseň písní. Jedli jsme sladké plody ze zahrady lásky. Občerstvovala mne jako první figy. Gomera se zdála být v Boží i mé lásce spokojená. Hleděl jsem do budoucnosti s nadějí.

Krátce po prvním výročí svatby mne Gomera obdařila synem. Hospodin mi řekl, že ho mám pojmenovat **Jizreel**, neboť jeho jméno bude Izraelce neustále upozorňovat, že se blíží Boží soud. Mně Jizreel ustavičně připomínal dobu, v níž jsme žili.

Po narození Jizreela se Gomera začala měnit. Postupně se mi vzdalovala a dívala se na mne cizí. Považoval jsem to za důsledek zodpovědné péče o našeho syna. Byly to rušné dny. Boží poselství mne rozpalovalo a vyhlašoval jsem je po celé zemi.

Gomera brzy znovu otěhotněla. Tentokrát porodila děvčátko. Od Hospodina jsem se dověděl, že se má jmenovat **Lorucháma**. Bylo to divné jméno a velice mne trápilo, protože znamená 'Neomilostněná.' Neboť Bůh řekl: **"Nadále nebudu domu Izraelskému milostiv; dost jsem jim promíjel!"**

Poté mi Gomera začala unikat ještě více. Když večer uložila děti ke spánku, často odešla a vracela se teprve za svítání. Byla stále vyčerpanější, hubenější a vzpurnější. Hledal jsem cestu, jak bych jí opět získal, ale vše marné.

Asi po osmnácti měsících se narodilo třetí dítě chlapec. Hospodin mi řekl, abych ho nazval **Lóami**, což znamená "Nejste lid můj." Bůh řekl Izraeli: **"Vy nejste můj lid a nejsem váš Bůh!"** Do mého

srdce pronikl osten. Věděl jsem, že to není můj syn a že ani jeho sestra není plodem mé lásky. Prožíval jsem dny nesmírného zoufalství, nedokázal jsem zpívat žalmy. Měl jsem zlomené srdce.

Když Gomera odstavila Lóamiho, odešla a už se nevrátila. Stal jsem se těmto třem dětem otcem i matkou. - Její odchod zasadil mé duši krutou ránu. Moje služba se zdála být manželčinou svévolí ochromena. Připadalo mi, že se modlím do prázdna. Ale pak mne naplnil Boží Duch. **Poznal jsem, že Hospodin chce použít můj životní příběh k zobrazení své lásky k Izraeli.**

Láska ke Gomeře se ve mně opět rozhořela. Věděl jsem, že se své ženy nemohu zříci. Hledal jsem jí po celém Samaří a našel ve zchátralém domě jednoho prostopášníka, který neměl prostředky, aby se o ni staral. Naléhavě jsem jí prosil, aby se vrátila, ale ona se mi vysmála. S těžkým srdcem a se slzami v očích jsem se vrátil k dětem. Když jsem se modlil, Hospodin mi ukázal, co mám dělat. Šel jsem na trh a nakoupil pro Gomeru jídlo a šaty, ale i šperky a šminky, které tolik milovala. Pak jsem v soukromí vyhledal jejího milence. Díval se na mne nedůvěřivě, protože se domníval, že jsem si s ním přišel vyrovnat účty. Když jsem mu vyložil svůj plán, přelétl mu po tváři lišácký úsměv. Nemohl jsem sice vzít Gomeru k sobě domů, ale moje láska mi nedovolila ji vidět strádat. Rozhodl jsem se postarat o všechny její potřeby, byť si třeba myslela, že vše pochází od milence. Podali jsme si ruce na znamení dohody. Naložil si na záda potraviny i ostatní věci a ubíral se domů. Já jsem ho sledoval jako stín.

Gomera mu radostně vyšla vstříc a zahrnovala ho láskou. Požádala jej aby počkal venku, a šla se dovnitř převléknout do nových šatů. Trvalo snad celou věčnost, než se zase objevila v zářivě nádhře jako ta půvabná žena, která mne tenkrát tolik zaujala. Její milý k ní přistoupil, aby ji objal, ale odstrčila ho. Slyšel jsem jak říká: "Ne, tyhle šaty, jídlo a make up určitě nejsou od tebe, ale od Baala, který dává toto všechno. Rozhodla jsem se projevit mu svou vděčnost tím, že budu sloužit jako kněžka na výšině!"

Zůstal jsem stát jako zkamenělý, krve by se byl ve mně nedořezal. Viděl jsem ji odcházet. Připadala mi jako svéhlová jalovice z otcova stáda - věčně se oddělovala a chodila si svou cestou. Čím usilovněji jsem se snažil, aby se Gomera vrátila, tím více se ode mne vzdalovala. Zesláblý vnitřní bolestí jsem vrávoral domů a prožíval bezesné noci a dny plné zmatku a zármutku.

Gomera plnila povinnosti Baalovy kněžky s bezstarostnou odevzdaností. Byla horlivou prostitutkou - její tělo uspokojovalo chlípné choutky ctitelů tohoto hnusného božstva.

Stal jsem se terčem posměchu a moje služba bolestnou životní poutí. Zdálo se, že trest Gomery - a celého národa mám nést já. Za těchto okolností jsem ještě více přilnul k Hospodinu. Moji rodiče mi pomáhali pečovat o děti a vyučovat je. Všechny tři naši lásku opětovaly a byly poslušné. Působily na mé zraněné srdce jako balzám z Gileádu. Léta mýjela a já jsem stále ohlašoval Boží soudy, které měly postihnout naši zem. Denně jsem se za Gomeru modlil a v mé duši přitom zněla píseň lásky. Někdy se mi o Gomeře zdálo. Sny o ní byly tak živé, že jsem měl po probuzení pocit, jako kdyby mne znovu opustila..

Uběhlo dalších několik let a Baalovi kněží ji stále ještě drželi ve svém smrtonosném sevření. Teprve zhruba před rokem se počátkem jara cosi přihodilo. Právě uprostřed mé ranní hodiny rozjímání, mne

začal Boží Duch pudit k tomu, abych šel mezi obyvatele Samaří. Měl jsem předtuchu, že se něco zvláštního stane, a zachvátilo mne velké vzrušení. Vyšel jsem do ulic. Cestou jsem míjel trh s otroky. Najednou jsem uviděl, jak Baalův kněz přivádí nějakou ženu. Srdce se ve mně zastavilo. Byla to Gomera. Stála tam úplně nahá, ale žádný muž se na ni nedíval chtivě. Vypadala zničeně a zpustle, žebra se jí ostře rýsovala pod kůží. Vlasy měla rozčuchané a prokvetlé šedinami. V jejich očích jsem zahlédl záblesk šílenství. Po tváři mi začaly stékat slzy lítosti.

Pak se v mém srdci ozval tichý hlas Boží lásky. Zarazilo mne to. Byl jsem celý zmatený. Než jsem pochopil Boží úmysly, vyšplhala se vyvolávací cena na třináct šekelů stříbra. Nabídl jsem patnáct. Nastala odmlka. Pak se ozval jakýsi hlas: "Patnáct šekelů a chomér ječmene." - Patnáct šekelů a jeden a půl choméru ječmene," vykřikl jsem. Licitace skončila. Když jsem se prodíral kupředu, ozyval se kolem mne vzrušený šepot. Lidé znali mne i Gomeru. Natahovali krky v očekávání, že ji za její svévolí určitě na místě zabijí. Moje srdce však přetékalo láskou. - Přistoupil jsem ke Gomeře a povolal k zástupu: **"Bůh vám praví: 'Neodstraní-li Izrael cizoložství ze svého středu, svléknu jej do naha, vystavím ho, jak byl v den svého zrození. Učiním z něj poušť, obrátím ho v suchopár, umořím jej žizní.'"**

Zavolal jsem na obchodníka v blízkém stánku: "Přines ty bílé šaty na konci regálu." Zaplatil jsem požadovanou cenu. Pak jsem něžně ovinul látku kolem Gomeřina vychrtlého těla a řekl: "Gomero, patříš mi, protože mám na tebe jako manžel právo. Nyní jsi moje také proto, že jsem si tě koupil. Nebudeš už ode mne utíkat ani žít jako děvka. Na nějakou dobu se uchýlíš do ústraní a pak tě opět uvedu do všech radostí ženství."

Vzdychla a padla mi do náručí. Držel jsem ji a mluvil k svému lidu: **"Po mnoho dní zůstanou izraelští synové bez krále, bez velmože, bez obětí hodů, bez posvátného sloupu, bez efordu a domácích bůžků. Potom se však izraelští synové obrátí a budou hledat Hospodina, svého Boha, i svého krále Davida. Se strachem příběhnou k Hospodinu a jeho dobrotě v posledních dnech. A kde se říkalo o Izraeli 'Lorucháma - neomilostněná,' bude se říkat 'Rucháma - milovaná.' Neboť Boží láska se tě nezrekne, ale bude s tebou po všechny dny. A kde Izrael nazývali 'Lóami - nejste můj lid,' budou o něm říkat 'Ami - jste lidem živého Boha,' protože já vám odpustím a přivedu vás zpět."**

Poté jsem se se svým křehkým břemenem vrátil domů. Ošetřoval jsem Gomeru a staral se o ni, až se zase uzdravila. Každý den jsem jí četl svatá Písma. Učil jsem jí Davidovy kající žalmy a pak jsme spolu zpívali radostné písně a chválili Hospodina.

Tak jsem jí přivedl zpět k Bohu, do naší rodiny, k dětem. Nevidíte, jak je krásná? Vždycky jsem jí miloval, i v období její největší vzpoury, **protože ji miloval Bůh.** Gomera na Boží i moji lásku odpověděla láskou. Neříká mi "můj pane," ale "můj muži." A Baalovo jméno jí už nikdy nepřešlo přes rty. - Teď můj lid naslouchá mému poselství s novou ochotou, neboť jsem prorok nadšený velkou pravdou. **Poznal jsem do hloubi svého bytí, jak zoufale Bůh miluje hříšníky. Jak vytrvale a trpělivě je hledá ! Jak je svou láskou vábí k sobě !**

*Volná parafráze biblického příběhu - napsal dr. John W. Reed, prof. teol. semináře v Dallasu.
Editoval. J.J.Kimler*

PESAH - PASCHA

Jména svátku. Čtyři jména svátku pesach odrážejí jeho různé aspekty, které spoluvytváří mozaiku prvního ze tří biblických poutních svátků roku.

- chag hapesach - svátek překročení, souvisí s poslední z deseti egyptských ran
- chag hamacot - svátek macesů /nekynutého chleba/, symbolika východu z Egypta
- chag hacherut - svátek svobody, osvobození z egyptského otroctví
- chag haaviv - svátek jara, hospodářský charakter svátku

Národní svátek. Na rozdíl od universalismu svátku sukot představuje pesach výrazně národní svátek. Východ z Egypta a darování Tory představují dva rozhodující momenty, které dodnes formují naše chápání „židovství“ - jeho nacionální (pesach, východ z Egypta) a náboženský rozměr (šavuot, darování Tory).

Macesy a chámece - definice. Maca /nekynutý chléb/ se stala symbolem svátku pesach. Sedm (mimo Izrael osm) dní jíme pouze nekynuté potraviny. Jak vlastně definujeme chámece /kynutá jídla/? Kynutí je chemický proces štěpení potraviny a tvorby CO₂. Enzymy, které se na štěpení látek podílejí, jsou velice citlivé na charakter prostředí ve kterém působí. Vyžadují určitou teplotu, čas a pH (kyselost). Vyšší teploty vedou k destrukci struktury enzymů a jejich trvalému poškození. Pouze pět obilovin obsahuje ty enzymy, jejichž činnost (a tím i kynutí) nám Tóra na pesach zakázala: pšenice, ječmen, žito, oves a špalda. Pouze z nich může vykynout chámece. A naopak, jen z nich můžeme péct macesy.

K řádnému kynutí je zapotřebí vodné prostředí. Ovocné šťávy, mléko ani vejce nejsou prostředím, ve kterém by mohlo k zakázanému kynutí dojít. Sfaradští Židé takto připravené moučné pokrmy na pesach jedí. Aškenázská tradice je však v otázkách pesachových zvyklostí velice přísná. Nejenže nám zakazuje vše moučné s výjimkou ve vodě zadělávaných macesů, ale zakazuje nám i další potraviny - například rýži nebo luštěniny.

Trvá-li hnětení těsta méně než 18 minut, nemůže vykynout skutečný chámece. Proto, když pečeme macesy, musí vše - od smíchání s vodou po vsazení do pece - proběhnout do tohoto časového limitu. Vysoká teplota v žáru pece naruší strukturu enzymů a další kynutí již není možné.

Macesy a chámece - symbolika. Macesy, nekynutý chléb, připomínají východ z Egypta, který se udal v takovém spěchu, že nebyl ani čas nechat těsto vykynout. Urychlený odchod z Egypta odráží hlubokou víru vycházejících. Víru ve šťastný konec jejich putování pouští, do které vstoupili vedeni Božím poslem, Mojžíšem.

Maces ovšem také symbolizuje prostotu a pokoru, opak přetvářky a „nafoukanosti“ kynutého těsta, které symbolizuje náš jecer hárá /špatný sklon člověka/.

Pesah - Pascha

Každé ze slov maca a chamec se skládá ze tří písmen. Mem a cade mají obě slova společná. Liší se tím nejmenším možným rozdílem - kousíčkem nožičky, jejímž dopsáním se mění hej v chet. Tak malý rozdíl může být mezi pravdou a lží, opravdovostí a falší.

Chamec. Na pesach nejenže nesmíme chamec jíst, nesmíme ho ani vlastnit! Proto se snažíme staré zásoby kynutých věcí před pesachem dojíst. Zbytek musíme prodat nebo zničit. 13. nisanu večer (tedy vlastně již 14.) hledáme ve svých již uklizených domech chamec /tzv. bdikat chamec/. Se svíčkou v ruce pátráme ve všech spárách a zákoutích bytu tak, jako si máme propátrat zákoutí svých niter a zbavit je případné nadutosti. Nalezený chamec pečlivě uložíme a ráno spálíme.

Dny pesachu. S východem hvězd předvečer svátku pesach hledáme ve svých domovech chamec, 14. nisanu přes den se prvorození postí tzv. půst prvorozených na památku jejich záchrany při desáté egyptské ráně. Patnáctého začíná vlastní svátek. První dva dny (v Izraeli první den) pořádáme slavností sederové večeře. Poslední dva dny jsou spojeny s rozdělením Rákosového moře a jeho přechodem. Čtyři dny mezi velkými svátky nazýváme tak jako v případě sukot - chol hamoed.

pesachové dny:

23. Apríl	24. Apríl	25. Apríl	26. Apríl	27. Apríl	28. Apríl	29. Apríl	30. Apríl	1. Máj
14. Nissan	15. Nissan	16. Nissan	17. Nissan	18. Nissan	19. Nissan	20. Nissan	21. Nissan	22. Nissan
bdikat cha- mec	jom tov seder	jom tov seder	chol hamoer	chol hamoed	chol hamoed	chol hamoed	jom tov	jom tov

Seder. První dva dny (v Izraeli první den) svátku pesach pořádáme slavnostní večeře. Tyto večeře označujeme jako "sederové večeře", protože slovo seder znamená hebrejsky „řád“ a tato večeře má svůj po staletí ustálený průběh. Scénář večera je v tradiční formě zapsán v knize, které říkáme hagada /vyprávění/. Hlavním smyslem seder je vyprávět dětem (a nejen jim) o východu z Egypta, připomenout si události dávné historie a poučit se z nich pro současnost.

Večer začíná, jako každý svátek a šabat, zapálením svíček. Následuje (opět jako na každý svátek a šabat) kiduš - požehnání svátečního dne nad pohárem vína. Na rozdíl od ostatních svátků nezačíná v této chvíli nosit hospodyně jídlo na stůl, ale začínáme číst text hagady, nejmladší účastník u stolu se ptá otce předepsané otázky, postupně se před námi odkrývá příběh o zotročení a osvobození, příběh o egyptských ranách, o oběti pesachového beránka, o přeskočení židovských domů v Egyptě a záchraně našich prvorozených, o průchodu Rákosovým mořem a darování Tory. Stáváme se součástí diskuse učených rabinů starověku, čteme o čtyřech synech -chytrém, zlém, prostáčkovi a o tom, který se neumí ptát.

Čtrnáct částí má sederová večeře. K lehčímu zapamatování všech částí si je můžeme zazpívat známou melodií: Kadeš, urchac, karpas, jachac, magid, rochca, moci, maca, maror, korech, šulchan orec, cafun, barech, halel-nirca.

čtrnáct dní sederové večeře:

kadeš	posvěcení	požehnám svátečního dne nad pohárem vína, první pohár
urchac	umytí rukou	z připravené nádoby, bez požehnání
karpas	zelenina	kořenovou zeleninu (např. celer) namočíme ve slané vodě a sníme
jachac	rozdělení	rozlomíme prostřední maces a jednu půlku schováme na závěr večeře.
magid	vyprávění	čtení vlastního příběhu hagady
rochca	mytí rukou	z připravené nádoby si umyjeme ruce s požehnáním
moci	Požehnání před jídlem	nad dvěma celými macesy říkáme příslušné požehnání
maca	maces	sníme první maces
maror	hořké byliny	jíme hořké byliny, připomínku těžkého otroctví
korech	sendvič	do macesu vložíme hořké byliny a sladký charoset
šulchan orec	hostina	sváteční jídlo, začínáme vařeným vajíčkem, neměla by chybět polévka s macesovými knedlíčky
cafun	zákusek	jíme schovanou půlku rozlomeného macesu /viz jachac/, tzv. afikoman
barech	požehnání po jídle	požehnání po jídle se vsuvkami pro sváteční den
halel-nirca	závěr	závěrečné modlitby a písně

Přestože nám po přečtení výčtu čtrnácti částí sedem mohou hrůzou zešedivět vlasy (tolik!?), nemusíme se přehnaně obávat. Tak jako neumíme odříkávat romány nazpaměť, ale dokážeme si je přečíst, tak i na pesach si můžeme otevřít hagu a celý seder v ní nalezneme přehledně zapsaný. (Také existuje česko-hebrejské vydání, které nám pomůže s porozuměním hebrejskému textu.)

V době chrámu. V době, kdy stával jeruzalémský chrám, bylo povinností každého muže přinést 14. nisanit pesachového beránka na připomínku beránka, kterého obětovali Židé v Egyptě před desátou, poslední egyptskou ránou. S obětním beránkem se muži vraceli dolů do jeruzalémských ulic a s rodinami slavili východ z Egypta, pili čtyři poháry vína a jedli maso beránka, macesy a hořké byliny. Dnes, kdy nestojí chrám, si beránka pouze symbolicky připomínáme drůbeží kostí na sederu-

vém talíři.

Sederové příkazy. V dnešní době, kdy neobětujeme pesachového beránka, máme první sváteční večer pouze dva příkazy uvedené přímo v Tóře - musíme jíst macesy a vyprávět si o východu z Egypta. Rabíni nám k těmto povinnostem přidali další dvě - vypít čtyři poháry vína a jíst hořké byliny.

Beránek. K správnému pochopení této oběti je třeba si uvědomit, že země, ve které byli Židé zotročení, byla nejen silná vojenská mocnost, ale že egyptské říše dosahovala maxima tehdejšího kulturního a hospodářského obzoru člověka. Zařízení beránka, egyptské modly a znaku, oznámilo konec otročení Egyptu (ve fyzickém i duchovním chápání) a skutečný zrod nového, židovského národa, který se zříká pohodlí nesvobody, zříká se modloslužby a odchází do nejistoty svobody, aby našel svého Boha, přijal Toru a usadil se ve vlastní zemi - v Izraeli. Krev ze zařízeného beránka byla použita k označení veřejí židovských domů v Egyptě, čímž byly osoby v nich se nacházející uchráněny desáté rány - pobití prvorozených. Proč? Jaký smysl má označit si dveře beránčí krví? Veřejně obětovat jedno z posvátných božstev bylo v Egyptě chápáno jako hrdelní zločin. Splnění příkazu pesachové oběti tedy odráží odvahu a pevnost odhodlání učinit rozhodující krok k opuštění egyptského prostředí (myšleno nejen geograficky). Bylo to jasně vyřčené: „My nejsme Egyptané.“ Proto Bůh při desáté ráně ušetřil označené židovské domy.

Tři macesy. Během sederu sní každý stolovník tři macesy na připomínku tří praotců - Abraháma, Izáka a Jáкова. Každý z macesů také představuje jednu ze tří částí židovského národa: Koheny, Levity a Izraelity. Prostřední, rozlomený maces představuje chudého člověka, který se často smíří i s poloviční porcí jídla. Maces je totiž mimo jiné nazýván chudý chléb (chléb chudých). Je ještě jeden důvod půlení macesu. Děti, kterým je pesachový příběh především určen, se pokoušejí odloženou půlku macesu otci „ukrást“ a po hostině přimět rodiče k vypsání odměny nálezci „ztraceného macesu“. Tento zvyk udržuje děti i v pozdních večerních hodinách čilé, napnuté a soustředěné.

Čtyři poháry vína. Rabíni nám nařídili vypít při sederové večeři čtyři poháry vína. Je mnoho důvodů tohoto příkazu. Z neznámějších uvádím:

- Tóra uvádí čtyři výrazy (čtyři stupně) osvobození z otroctví: Vyvedl jsem vás, zachránil ze služby, vykoupil a vzal si vás za národ.
- Čtyři poháry vína se objevily ve faraónově snu, který Josef vyložil.
- Židé mají podle tradice projít čtyřmi exily (a čtyřmi vykoupeními) - babylónským, perským, řeckým a římským.
- Čtyři poháry odrážejí zásluhy čtyř pramatek - Sára, Rebeky, Ráchel a Ley.
- Čtyř věcí se Židé v Egyptě drželi a zasloužili si tak záchranu z otroctví - vyvarovali se smilstva, pomluv, uchovali si svůj jazyk a svá hebrejská jména.

Svoboda. Na znamení svobody se při sederové večeři nakláníme na levou stranu, opíráme se o opěradla a o polštáře. Takový byl totiž dávný zvyk - svobodní lidé jídávali na lehátkách, opírali se o levý loket a jedli pouze pravou rukou. Takto jíme macesy a pijeme víno. Jen hořké byliny jíme

vzpřímeně, vždyť také nepředstavují naši svobodu, ale naopak hořkost těžkého otroctví.

Sederová mísa. Před začátkem vlastního sederu musíme srovnat symbolické pokrmy na speciální míse. Jak? Existuje několik zvyků, my vám přiblížíme zvyk, který uvádí pražský rabi Lów:

- zroa - pečené drůbeží křídlo (kost s masem), které představuje pesachového beránka
- vařené vejce - (tradiční smuteční jídlo) nám připomíná zničený chrám, ale také symbolizuje židovský národ svou zajímavou vlastností: čím déle se vaří, tím se stává tvrdším, tak jako nesnáze doby posilují naše židovské uvědomění. Podle jiných představuje vejce slavnostní oběť, která byla přiváděna společně s beránkem.
- maror - hořké byliny, symbol těžkostí egyptského otroctví a faraónových nařízení zabíjet židovské novorozence jejich vhozením do vod Nilu. Nejčastěji užíváme strouhaný křen nebo římský salát.
- charoset - sladká hmota z jablek, oříšků, datlí, skořice a červeného vína na znamení malty, se kterou byli židovští otroci nuceni pracovat, a krve, která byla v Egyptě prolita.
- karpas - zelenina, většinou petržel nebo brambora. I ta připomíná zotročení a práci s hlinou
- miska slané vody - představuje sly, ale také rozdělené Rákosové moře.

Písně. K sederové večeři neodmyslitelně patří i písně na tradiční nápěvy. S dvěmi nejnámějšími - Má ništana /Čím se liší (tato noc) - píseň čtyř otázek nejmladšího účastníka sederové večeře/ a Echad mi jodea /Kdo ví, kdo je jeden? - závěrečná píseň sederu/ se seznámíme a naučíme se je i zpívat.

Echad mi jodea:

Kdo je jeden?	Bůh je jeden.
Čeho jsou dvě?	Dvě jsou desky desatera.
Kdo byli tři?	Tři byli praotcové -Abrahám, Izák a Jákob.
Kdo byly čtyři?	Čtyři byly pramatky - Sára, Rebeka, Ráchal a Lea.
Čeho je pět?	Pět je částí Tory, pět je knih Mojžišových.
Čeho je šest?	Šest je částí Mišny, oddílů Talmudu.
Čeho je sedm?	Sedm je dní týdne.
Čeho je osm?	Osm je dní do obřizky.
Čeho je devět?	Devět je měsíců do porodu.
Čeho je deset?	Deset je příkazů desatera.
Čeho je jedenáct?	Jedenáct je kosmických těles - Slunce, Měsíc a devět planet - Merkur, Venuše, Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun a Pluto
Koho je dvanáct?	Dvanáct je kmenů Izraele. Dvanáct je synů Jákoba.
Čeho je třináct?	Třináct je Božích vlastností milostí.

Čtyři synové. V hagadě se seznámíme se čtyřmi syny: chytrým, zlým, prostým a tím, který se ještě neumím ptát. Proč? Tatínkové a maminky si mají uvědomit, že každý vyžaduje ve výchově osobitý přístup, že je třeba zohlednit dispozice dítěte. Jinak se musím věnovat nadanému, jinak zarputilému, jinak pomalejšímu dítěti.

Existuje ještě jiný komentář, který chápe čtyři syny jako čtyři generace, které se sejdou u sederové večeře. Chytrý syn představuje nejstarší generaci, která Toru nejen zná, ale i sejí drží. Chytrému synu se narodil zlý syn, který představuje generaci, která od Tory vědomě odstoupila.

Děti této generace (prošťácci) doma žádné židovské vzdělání nezískaly, rodiče je k ničemu nevedli. Děti dětí se už ani neumějí ptát, vždyť jejich rodiče nic neznají a prarodiče od Tory vědomě odstoupili.

Ve Spojených státech se objevila ještě doplněná varianta tohoto příběhu - v něm vystupuje pátý syn. To je ten, který na seder ani nepřijde. (Jaký „syn“ jsi ty?)

Šabat chol hamoed. Na šabat, který připadá na svátek pesach, čteme kromě oddílu Tory i knihu Píseň písní, hebrejsky sir haširim. Podle židovské tradice je tato píseň alegorickým vyjádřením vztahu Izraele k Bohu, kteří jsou v knize zastoupeni milencem a milenkou. Velkou zásluhu o uchování této knihy má rabi Akiva, který jako první rozkryl její tajemství a poznal, že pět vrcholů uvedeného mileneckého vztahu (Svazek myrty je můj milý, leží mezi mými řadry. Levici má pod mou hlavou a pravíci mě objímá. Našla jsem svého milovaného, chytanu ho a už ho nepustím. Přišla jsem do sadu, sestro má, nevěsto. Levici má pod mou hlavou a pravíci mě objímá.) odpovídá pěti vrcholům vztahu Izraele k Bohu (postavení miškanu /svatostánku/, stavba prvního chrámu, druhý chrám, chašmonejské království a prorokovaný třetí chrám).

Proč právě na pesach čteme sir haširim? Protože jarní svátek pesach je oslavou svobody člověka. Svobodný člověk si rád zpívá a jaro je čas rozletu. Šir haširim nám má ukázat způsob, jak naložit se získanou svobodou.

Sedmý den. 21. nisan - poslední den svátku pesach (mimo Izrael poslední dva dny) - si připomínáme zázrak přechodu přes Rákosové moře. 21. nisan je mimochodem dnem, kdy uložila zoufalá Mojžíšova matka svého syna do košíku a pustila ho po řece Nil vstříci osudu. O osmdesát let později se před prchajícími otroky rozevřelo moře a zachránilo je před pronásledovateli včele s Faraónem. Tento den bylo potvrzeno osvobození Židů z egyptského otroctví.

převzato ze skript pro gymnázium Or chadaš

OMER - 49 DNÍ

49 dní. Čtyřicet devět dní mezi druhým dnem pesachu a svátkem šavuot nazýváme omer (doslova snop).

Dny přípravy. V době, kdy stál jeruzalémský chrám, bylo povinností přinést 16. nisanu sváteční oběť prvního snopu z nové úrody ječmene, který právě v této době v Izraeli dozrává, a začít počítat sedm týdnů do svátku šavuot /doslova týdny/, svátku darování Tory. Těchto sedmkrát sedm dní představuje období očisty a příprav na „příjetí Tory“ a odpovídá sedmi týdnům putování pouští z Egypta k hoře Sinaj. Tím, že každý večer počítáme, kolikátý den „v omeru“ začíná, vyjadřujeme naše radostné očekávání svátku šavuot.

Pirkej avot. Omer, který spojuje pesach a šavuot do jednoho velkého celku, je vyjádřením spojení tělesné a duchovní svobody a nezávislosti izraelského národa. Abychom si uvědomili, že před tím, než přijmeme Toru, se na ni musíme dobře připravit, čteme po šest šabatů v omerovém období Pirkej avot /česky překládáno jako Výroky otců/, základní spis židovské etiky.

Sedm vlastností. Již jsme uvedli /v souvislosti se svátkem sukot/, že sedm významných osobností židovských dějin - Abrahám, Izák, Jákob, Mojžíš, Áron, Josef a David - představuje sedm základních vlastností - lásku, bázeň, krásu, věčnost, slávu, podstatu a království. Podle kabaly /mystického učení/ je naším úkolem v době sedmi týdnů omeru mezi pesachem a šavuot napravit tyto vlastnosti, které jsme svými činy v průběhu roku poškodili.

1. týden	2. týden	3. týden	4. týden	5. týden	6. týden	7. týden
láska	bázeň	krása	podstata	sláva	věčnost	království
Abrahám	Izák	Jákob	Josef	Aron	Moše	David

Období smutku. V průběhu historie získalo období omeru charakter smutných dní. Nežehnáme se, neholíme se, nestříháme si vlasy a nepořádáme žádné veřejné oslavy. To proto, že v době mezi pesachem a šavuot zemřelo (pravděpodobně během povstání Bar Kochby v roce 135 o.l.) 24 000 žáků rabi Akivy. Toho rabi Akivy, který se zasloužil o pochopení Písně písní a který sám byl Římany umučen k smrti. Další pohroma stihla židovský národ v období omeru v Evropě, kde v roce 1096 zpusťovali účastníci první křížové výpravy lidnaté obce v oblasti řek Rýn a Dunaj. Ještě více obětí si vyžádalo řádění kozáků při povstání Bogdana Chmelnického v roce 1648 ve východním Polsku, kterému padlo za oběť více než milión osob.

Lag beomer. 18. ijar, lag beomer /doslova 33. den omeru, L=30, G=3/ býval do vzniku státu Izrael jediný světlý bod v omerovém období smutku. Podle talmudu tento den neumírali žáci rabi Akivy. Lag beomer je spojen s výročím úmrtí /tzv. jahrzeit rabi Šimona bar Jochaje, jednoho z nejvýznamnějších učenců generace po zničení druhého chrámu a podle tradice autora mystické knihy Zohar /záře/.

Od šestnáctého století začíná být svátek lag beomer pod vlivem cfatských kabalistů /Cfat, Safed, město na severu Izraele, centrum židovské mystiky/ stále masivněji slaven a dnes je již pevně zakotven v židovském kalendáři. Na lag beomer je zvykem pálit ohně (na památku knihy Zohar /záře/), tančit a zpívat. Chlapci střílejí z luků, k čemuž se pojí dva výklady. Podle jednoho se po celý život Šimona bar Jochaje na obloze neobjevila duha /hebr. kešet znamená duha, ale i luk/, protože duha je znamením Boží zloby /viz příběh o potopě světa/. Druhý výklad se opírá o knihu proroka Šmuela /Samuel/, ve které je zaznamenán příkaz krále Davida, aby se všichni muži učili střílet z luku a mohli přispět k obraně izraelské země. (Rabi Akiva a rabi Šimon bar Jochaj byli představitelé hnutí odporu proti římské okupaci Izraele.) Podle bratislavského rabína Chatám Šoféra začala 18. ijaru padat z Egypta prchajícím Židům nebeská strava - mana.

Nové svátky. Se vznikem státu Izrael a s jeho nedávnou historií se pojí další dva významné dny v omerovém období - Jom Haacmaut a Jam Jerušalajim. Jom Haacmaut /Den Nezávislosti/ připomíná vznik novodobého státu Izrael v roce 1948, kdy 14. květen připadl na 5. ijar. Předvečer svátku, 4. ijar, je Den vzpomínek na vojáky izraelské armády, kteří padli v válkách za nezávislost Izraele.

28. ijar slavíme na památku 7. června 1967 Jom Jerušalajim /Den Jeruzaléma/. Tento bylo v šestidenní válce znovu dobytó jeruzalémské Staré Město, Židům umožněn přístup ke Zdi nářků a došlo ke znovusjednocení města.

převzato ze skript pro gymnázium Or chadaš

PUBLIKÁCIE - AUDIO, VIDEO

Ponuka publikácií, brožúrok, audio a video pásov.

40 dôležitých faktov z histórie Izraela

Clarence H. Wagner
(formát A5)

40,- Sk (35,- Kč)

12 kľúčov k pochopeniu Izraela v Biblii

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

15 kľúčov k pochopeniu jedinečného Jeruzalema

Clarence H. Wagner
(formát A5)

35,- Sk (30,- Kč)

12 kľúčov k Izraelu v proroctvách dneška

Clarence H. Wagner
(formát A5)

35,- Sk (30,- Kč)

Pri zakúpení
všetkých brožúrok
naraz vám
ponúkame
zľavu 40,- Sk.
Spolu zaplatíte
220,- Sk (180,- Kč)

„Práve pre túto chvíľu“ - porozumenie Purimu

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Vianoce

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Chanuka

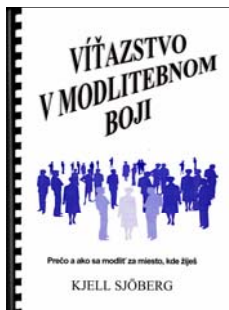
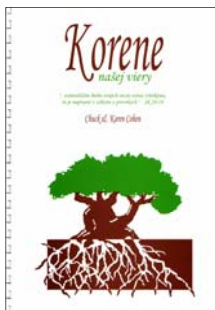
Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Lekcie zo Šavuótu (z Letníc)

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Chuck a Karen Cohen

Korene našej viery

Cena 60,- Sk (50,-Kč)

Kjell Sjöberg

Víťazstvo v modlitebnom boji

Cena 50,- Sk (40,- Kč)

Audio nahrávky z konferencie 2004

Kazeta č.1 Stanislav Gawel

Nebude klamať večne trvajúci víťaz Izraelov

Kazeta č.2 Randy Ludeman

Každý dobrý dar a každý dokonalý dar prichádza zhora

Kazeta č.3 JoAnn Magnuson

Vplyv stredovekej pašie na židovsko – kresťanské vzťahy.

Kazeta č.4 Mojmir Kallus

Hynú, pretože odmietli milovať pravdu

Kazeta č.5 Paul a Nuala O'Higgins

Príprava pre slávnú cirkev

Kazeta č.6 Randy Ludeman

Pretože som, ktorý som (JAHVE), nemením sa

Kazeta č.7 JoAnn Magnuson

Zrod moderného Stredného východu: História v mapách

Kazeta č.8 Randy Ludeman

Ó môj ľud, Ja otvorím vaše hroby

Kazeta č.9 Paul a Nuala O'Higgins

Uzdravenie zlomeného srdca a potešovanie tých, ktorí oplakávajú

Kazeta č.10 Paul a Nuala O'Higgins

Osem dôvodov, prečo by mal každý kresťan podporovať Izrael

**Pri zakúpení 9 ks kaziet
obdržíte 10-tu kazetu zdarma.
Spolu zaplatíte 540,- Sk (430,- Kč)**

Cena jednej kazety je 60,- Sk (50,- Kč)

CD-MP3 (alebo WMA) nahrávka z celej konferencie za 240,- Sk (190,- Kč)

K cene prirátame poštovné a balné.

Židovské piesne

cd za 290,- sk (230,- Kč)

mc za 145,- sk (115,- Kč)

michaela záhorská: kađosh (svätý)

Zoznam piesní:

*kađosh I
yismechu hashamayim
ani ma-anim
israel
lecha dođi
piha patcha
kađosh II*

*schifni kamayim
gam ki elech bege
baruch ha ba
yerushalayim, hevenu shalom
ruach
yerushalayim shel zahav*

Z produkcie Izrael Vision a Palestínsky mediálny strážca vám ponúkame dve **VIDEO PÁSKY** so slovenským prekladom. Cena jednej pásky je 170,- Sk (140,-Kč)+ poštovné.

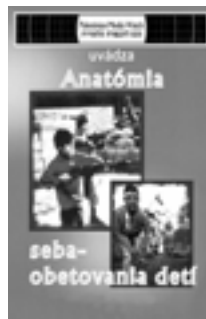
FAKT ALEBO ILÚZIA?

V tomto televíznom programe objavíte fakty pred ilúziou, ktorú Jásir Arafat prezentoval svetovým médiám. K arabskému svetu jeho odkaz volá po nenávisti, násilí, podceňovaní a terorizme, zatiaľ čo v tom istom čase po anglicky rozpráva slová pokoja a zmierenia cez svojich tlačových a televíznych hovorcov.

Toto video odhaľuje neustály zápas, ktorý Izrael musel vynaložiť v mediálnom boji proti negatívnej svetovej mienke počas posledných niekoľkých dekád kvôli Arafatovej politickej propagande

ANATÓMIA SEBAOBETOVANIA DETÍ.

V tomto programe môžete vidieť jeden z hlavných dôvodov, prečo sa nepriateľské aktivity medzi Palestínčanmi a Izraelom stupňujú. Veľa krát to, čo je povedané v medzinárodných televíznych správach hovorcami Jásira Arafata, nie je to isté, ako to, čo je povedané doma v arabčine. Deň za dňom Palestínske televízne programy volajú k svojim deťom, aby povstali s nenávisťou proti Izraelu. Cez tieto programy ich vzývajú, aby sa dobrovoľne obetovali ako mučeníci, a dokonca ako samovražední útočníci pre oslobodenie Palestíny.

Môj Pán a môj Bôh!

18.- 21. augusta
2005

Hlavný prednášajúci:

Ron Cantrell

Ron Cantrell je zakladateľom organizácie Šalom, Šalom Jeruzalem Ministries, ktorej záujmom sú kresťania a židia, ktorí aktívne podporujú Izrael praktickým spôsobom. Jeho zámerom je prinášať biblické vyučovania o hebrejských koreňoch kresťanskej viery a poskytovať pravdivé fakty o súčasnej situácii na Blízkom východe z perspektívy obyvateľa Jeruzalema, v ktorom žije viac ako 17 rokov. Ďalej napomáha a podnecuje k hlbšiemu pochopeniu regionálnych udalostí z pohľadu biblických prorociev. Dôležitým zámerom tejto služby je tiež pomáhať židovským imigrantom v bývalých krajinách Soviet-

skeho zväzu, ktorí nemajú nijakú možnosť presťahovať sa do Izraela. So svojou manželkou Carol žijú už 17 rokov v Jeruzaleme, kde vychovali aj svoje dve deti.

Randy Ludeman

Randy Ludeman je pastorm dvoch mesiánskych kongregácií v Montane(USA). Ich názov vystihuje ich zámer "House Of The Grafted In" (Dom vštepenia). Ako dieťa nebol vychovávaný k židovstvu. Neskôr sa však dozvedel o svojich koreňoch a rozhodol sa ich študovať, a tak poznať pravdu o svojom pôvode. Má staršiu dcéru a syna. So svojou manželkou Sandi žije na farme v Lewistown (štát Montana).

Kevin Knott

Kevin Knott vedie mesiánske chvály od roku 1982. Spolu so svojou ženou, Diane, sú zapojení do služby medzi Židovským ľudom a cirkvou v Izraeli a Juhoafrickej Republike. Mali veľkú túžbu dozvedieť sa viac o Židovskom ľude. Aby naplnili svoju túžbu, chceli získať informácie z prvej ruky a preto sa rozhodli navštíviť lokálnu synagógu a neskôr sa presťahovali do Izraela. Ich túžbou je vidieť cirkev, ktorá si uvedomuje svoje židovské korene a vidieť Židov, ktorí prijímajú Ježiša ako svojho Mesiáša. Kevin verí, že svojou službou chvály a uctievania,

hudbou, môže vytvoriť most nad priepasťou medzi Židmi a pohanmi a tiež k znovuzískaniu radosti a svätosti zažívanej počas chrámového uctievania. V súčasnosti vedie mesiánske spoločenstvo, Zlaté Jablká, v Kapskom meste ako aj slúži v iných cirkvách. Má troch synov, ktorí sú aktívne zapojení do služieb v cirkvi.

JoAnn Magnuson

JoAnn Magnuson je riaditeľkou pre medzinárodné vzťahy Bridges for Peace (Mosty pokoja). Je aktívne zapojená v kresťanských projektoch podporujúcich Izrael. Je známa vyučovaním v oblasti židovsko - kresťanských štúdií a hebrejských koreňov kresťanstva. Vyštudovala Univerzitu v Minesote a potom ešte študovala v Biblickom centre pre zdroje v Jeruzaleme. V súčasnosti pracuje na študijných materiáloch, ktoré pomôžu kresťanom chápať Izrael a Židovský ľud. So svojím manželom žijú v Minesote, majú dve dospelé deti.

Ďalšie Informácie na zadnej strane časopisu.

EV. SV. JÁNA 20.28

Môj Pán a môj Bôh!

18. - 21. augusta 2005
v Žiline, Slovensko

Téma konferencie:

Žijeme v čase celosvetového utrpenia:
násilie, terorizmus, prírodné pohromy
(kobyľky v Izraeli, Cunami v Ázii atď.).

Ľudia hľadajú nádej, zmysel života, odpovede,
pokoj alebo riešenia v „pánoch“ a „bohoch“.
Ale v tom všetkom, iba Pán Ježiš Kristus a Boh,
je ten, ktorý prináša nádej, odpovede,

Konferenčný poplatok: **200,- Sk (160,- Kč)**

Konferencia začína vo štvrtok 18. augusta 2005 o **10.00 hod.**

Podrobnejšie informácie a prihlášky žiadajte na dole uvedených adresách.
Online prihláška je na internetovej stránke: www.chevra.sk

Pre Slovenskú republiku:

Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina

Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,
012 22 Žilina; č.ú.: 107656253/7500 (Sk)

Pre Českú republiku:

Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec

Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,
739 61 Třinec; č.ú.: 180773659/0300 (Kč)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536; E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk